

Dům č. 5

Karel Zich

Pět kroků z náměstí stával starý dům
měl jsem rád ten zvláštní smutek jeho vrat
mé štěstí v neštěstí, byl to nejspíš nerozum
že jsem pod tvým oknem zkoušel básně psát.

Můj dům číslo 5
tam jsem chodil hrát i v týdnu sedmkrát
dům číslo 5
a tvůj pokoj měl silné stěny snad
dům číslo 5
tam nám patřil svět a tam nám patřil čas
dům číslo 5
maják snů a moře písni kolem nás
kolem nás

Čas letěl a já jsem s tebou byl snad denně, tam kde hrál
tingl-tangl-Jonáš a starý Semafor
tehdy miloval jsem rokenrol a chvíli nepostál
až mi zakázal k vám chodit táta, vážný profesor.

Můj dům číslo 5 ...v domě číslo 5

Jenže mladá láska rezaví, už patříš vzpomínkám
nové písně zpíval bych ti rád
čas je vlak, co nikde nestaví a už tě nepotkám
tvůj dům zbourali a já vím, že tam bude nový stát.

Můj dům číslo 5